

MOSOLYGÓK LAPJA

2022. április

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

A civilségről (általában)

A civil ember olyan szabad polgár, aki egzisztenciálisan nem függ senkitől, aki nem fél semmitől. A civil polgár politizál, a közéletben aktívan részt vesz. Civil szervezeteket konkrét céllal olyan civilek alakítanak, akik nem akarnak elindulni az országgyűlési választásokon, nem akarnak pártokban politizálni. De ez nem jelenti azt, hogy számukra szimpatikus pártot, vagy pártokat nem támogatnak, van a pártokról véleményük, aminek demokratiként hangot is adnak. Az önkormányzati választás, ami a helyi ügyek intézését jelenti, nem politikai ügy, az az emberi tisztességről, megbízhatóságról szól. Nagy hiba, hogy ide is betolakodik a politika. A civil emberek és szervezetek, mint mi a Mosolygók, nem vásárolhatók meg és nem félnek a hatalomtól. Nem kuncsorognak közpénzért, mint a pártok. Önmagukat tartják fenn.

Mi azért alapítottuk a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesületet, mint civil szervezetet, mert több elégedett és boldog mosolyt szeretnénk látni földvári honfitársaink szemében. A mosolyra minden okunk meglehetne, mert Földvár, adottságait tekintve Európa egyik legszebb kisvárosa. Akár a magunkénak is érezhetnénk. Sajnos tágabb hazánk, Somogy megye, a 2020-21-ben az ELTE által végzett felmérés szerint az ország három legboldogtalanabb megyéje közé tartozik. (Somogy, Nógrád, Hajdú-Bihar), a legboldogtalanabb Vas megye. A boldogtalanoknak vannak anyagi okai, Somogy az egyik legszegényebb megye. De alig egy évtizede Földvár még a legadóerősebb magyar város volt, ma sem szegény. A szabad embert az különbözteti meg a kiszolgáltatottól, hogy ő irányítja a saját, a családja életét, beleszólása van a városa, sőt a hazája életébe is. A választott vezetők arra kapnak felhatalmazást, hogy a közakaratot, a nép akaratát valósítsák meg, ne a sajátjukat. Az a diktátorok privilé-

giuma. Ha a polgár nem szólhat bele a közös életünk alakulásába, jogfosztottnak érzi magát. Hiányérzete van, boldogtalan. Ha a földvári polgár három héttel a polgármester választás után arról értesül, hogy a Nyugati strandra újra kikötőt akar építeni egy beruházó, az önkormányzat meg támogatja azt, amit egy évtizede a teljes lakóközösség elutasított, nem lesz boldog. Az sem tölti el örömmel, ha arról értesül, hogy milliárdokért Boldog Békeidők... valami készül, az ő megkérdése nélkül. A földvári emberek nem buták, bizonyára lett volna okosabb ötletük a milliárdok elköltésére. A városközpont hirtelen megvételének ötletét - ami a város eladósodását is jelenti - megelőzhetne volna a közös gondolkodás. A kikötői üzletsor bíróságon az üzlettulajdonosok igazával végződött ügye - ami közös pénzünkből 1,9 millióba került - is elkerülhető lett volna, ha van párbeszéd. De nincs párbeszéd, erőszakos nyomulás van. Pedig aki a párbeszédetől fél, az önmaga belső bizonytalanságától fél. Szóval azért vagyunk boldogtalanok, azért nem mosolygunk, mert félünk egymástól, nem bízunk se magunkban se egymásban. Mi szívesen együttműködnénk az önkormányzattal, ha igényt tartana rá. A város érdeke lenne a párbeszéd, de három éve csak tyúkpercek vannak. Ez nem politikai, hanem emberi kérdés, hiszen a Fideszes országgyűlési képviselővel normális a kapcsolatunk, becsüljük a munkáját, mert megérdemi. Mi Mosolygók civilként tiszteljük az ellenfeleinket is. Amikor covidos volt a polgármesterünk imát kértünk gyógyulásáért.

Mi, Mosolygók, senkinek semmi rosszat nem akarunk. Mi egészséges és mosolygó földvári társadalmat akarunk. Az egyetlen akadály a félelem.

A mi üzenetünk Krisztus legfontosabb tanítása, ami magatokra és másokra is igaz. Így szól, „**Ne féljetek**”. H.K.

„Emberi törvény kibírni mindent - S menni mindig tovább,
Még akkor is ha nem élnek már benned - Remények és csodák.”

(Hemingway)

In memoriam Krezinger Imre

(1932 – 2001)

Élete és munkássága egybe forrt az eredetileg Köröshegy (1978-tól Balatonföldvár) és Vidéke Takarékszövetkezet létezésével és működésével. Köröshegyi székhellyel, és 2 dolgozóval alakultak meg 1959-ben, akkor a központi településen kívül csak Kereki tartozott a működési területükhöz. Később csatlakozott Balatonföldvár, Balatonendréd, Zamárdi.

Napjainkra jelentős változáson ment keresztül a hajdan a vidék bankjának tartott intézmény.

Ma a Takarékbank Zrt. fiókjaként az 1993-ban épült székházban található központtal működnek 6 kirendeltséggel. Induláskor csupán betétgyűjtéssel foglalkoztak, mára ezen kívül hitelek folyósítása, számla vezetés, valutaváltás, biztosítások kötése, bankkártya kibocsátás és elfogadás is tevékenységük része.

Érdekes kordokumentum, hogy 1983-tól egy PM rendelet nyomán nyílt lehetőség arra, hogy olyan helyen is létesüljön takarékszövetkezet, ahol van OTP fiók. Így jött létre a siófoki és a tabi kirendeltség.

Ezek voltak a legendás idők, a jól ismert szlogennel:

„Útba esik jövet, menet, a Takarékszövetkezet!”

Ezekben a sokszor nem egyszerű időkben volt első ember Krezinger Imre elnök egészen nyugdíjazásáig, az elért sikerekben elvülhetetlen érdemekkel.

Munkája mellett Balatonföldvár közéletében is aktív tevékenységet folytatott. Ifjú korában a helyi sportegyesületben futballozott, később a vezetőségben vállalt szerepet jó barátja a legendás

Horváth Ferenc (a régieknek Baróti) elnök mellett.

Az önkormányzatiság hajnalán képviselőnek választották, az első ciklusban fontos feladatokat vállalt, történetesen abban az időben az Önkormányzat számlavezető bankja a Takarékszövetkezet volt.

Felesége a sokak által tisztelt és szeretett „Terézke néni” (1935-2003) évtizedekig tanított az Általános Iskolában, lányai Zita és Andrea messzire kerültek a földvári szülői háztól, ami még őrzi a régi idők emlékeit.

Nekünk is ez a dolgunk. Őrizni és ápolni azoknak az embereknek az életútját, sajnos ma már csak emlékeiket, akik köztünk éltek, maradandót alkottak. Köszönet és hála Nekik!

Sz.J.

A magyarok védelmében

A sorozatban negyedik Orbán választási győzelem után megindult a bűnbak keresés. Egyebek mellett számosan állítják, mi magyarok, a magyar lélek az oka Orbán ötödik diadalának. Ez részben igaz, de mi nem demokráciaellenes, korlátolt, hanem Orbán által szándékosan félrevezetett nemzet vagyunk. A Fidesz győzelem három pillére a hazugság, a megfélemlítés és az ellenzékkel szembeni gyűlöletszítás.

Már a választások előtt se voltunk boldogok. A Gallup Intézet 35 országot vizsgált, köztük hazánkat. Hollandia a legboldogabb, Ausztria a második. Mi a 33. helyen, hátulról a harmadikok vagyunk. A választás eredménye sem tett boldoggá sok embert, legfeljebb néhányat. Meg azt a sokaságot, aki szeret nyomorogni. Lássuk mire mentünk Orbánnal tizenkét év alatt.

Magyarország kifejezetten szegény ország. A lakosság 70%-a az EU létminimuma alatti jövedelemből él. Ebből kétfélmillió ember a nyomor szintjén. A bérek az EU-ban nálunk a legalacsonyabbak, a 27% ÁFA a legmagasabb. A korrupció kiugróan magas, de nem csatlakozunk az Európai Ügyészséghez, mert Orbán szabadságharcot vív Európával szemben. Nem hajlandó átvenni azokat az EU szabályokat, amelyek a boldogabb országok jólétét biztosítják. Az infláció és a drágulás nálunk a legmagasabb, többek között azért, mert nem euróval fizetünk. 45 ezren haltak meg magyarok a Covidban, ami lakosságarányosan a világ halálozási élbolyába emelt minket. Az orosz gáz és olajfüggőségünk Európában egyedülálló, 80% körüli, ami felér egy hazaárulással. Nem Európa Orbán barátja, hanem a háborús bűnös diktátor, Putyin. Viszont kaptunk kerítést a déli határunkra 500 milliárdért, kaptunk stadionokat, Orbán is egyet a háza mellé, kaptunk rezsielőcsészét, ami miatt nincs a szolgáltatóknál hálózati fejlesztés, kaptunk árban is befagyasztott csirke farhátat, sorban állást és korlátozást a benzinkutakon, a háztartási lyukak befoltozására 13. havi nyugdíjat, meg évente 10 kg ingyen krumplit. Ennyiért adtuk a szabadságunkat és a jólétünket.

Egy Borsod megyei 400 fős FÁJ nevű falu minden tagja a Fideszre szavazott. Már a név is beszédes. A falu minden családjából legalább egy ember közmunkából él, vagy inkább nyomorog. Megértem őket. Csak az M1-et nézhetik, az meg azt hazudja, hogy az ellenzék megszüntetné a közmunkát. Elhiszik, mégis csak a TV mondja. És ez jogi értelemben nem választási csalás. Csak szimpla, de hatékony és fenyegető hazugság. FÁJ falu polgárai elégedetten a saját nyomorúságos helyzetük folytatására szavaztak. A legszegényebb megyékben ugyanez történt, a legelesettebbek, legkevésbé iskolázottak szavaztak a legnagyobb arányban a Fideszre. Őket a legkönnyebb félrevezetni.

A közmédia a mi pénzünkéből évi 130 milliárdért hazudik a szemünkbe. Kevesebben vagyunk mi, akik nem hiszünk neki, többen pedig azok, akik egyéb információ híján igen. Az egyesült ellenzék a kampány idején 5, azaz öt percet kapott az M1-en. Orbán március 15-i beszédét ugyanez a csatorna 9-szer játszotta le teljes egészében. Ezek az arányok, ez magyarázza FÁJ település 100%-át.

A Fidesz és a kormány elcsalta a választást. Nem jogi értelemben, nem a szavazóhelyiségekben, ott nagyjából rendben zajlott minden. A csalás a közmédia teljes elbirtoklásával indult. Éjjel nappal azt hazudták, mi vagyunk az EU éllovasai, mi fejlődünk a leggyorsabban. A közmédia teljes kisajátítása mellett létrehozták a KESMA nevű alapítványt, melyhez közel ötszáz sajtóorgánium tartozik, köztük az összes megyei lap így a Somogyi Hírlap is. Az ellenzék ezekben a lapokban csak negatív hírként szerepelt, a programjáról csak hazugságokat írtak. Csupán facebook hirdetésekre egymilliárdot költöttek. Tízszer annyi gyűlöletkeltő óriásplakáton szerepelt a kormánypropaganda, mint az ellenzéki üzenetek. A Fidesz 2/3 2020-tól lehetővé tette, hogy a szavazólap lefényképezhető. A közmunka elvesztésével fenyegetett emberek vagy e miatt, vagy néhány ezer forintért fotóval igazolták, hogy a Fideszre szavaztak.

A választási csalás három legfontosabb tényezője 1. a Fidesz és a kormány korlátlan médiauralma, és az erre épülő hazugság és gyűlöletfolyam, 2. a legszegényebbeket a közmunka elvesztésével való fenyegetés, 3. a Fidesz és az ellenzék közötti teljes esélyegyenlőtlenség. Pedig az esélyegyenlőség a tiszta, demokratikus választás alapfeltétele.

Ezen tények ismeretében senki se hibáztassa FÁJ falu és a többi szerencsétlen település magyarjait. Ők félrevezetett és becsapott áldozatok. De hogy nem olyan hülye a magyar, mint a kormány gondolja, azt az általa kezdeményezett, érvénytelenség miatt elbukott népszavazás igazolja. Szerencsére Balatonföldvár nem ennyire félrevezetett. Nálunk a Somogy megyei átlagnál 7 %-kal kevesebb szavazatot kapott a Fidesz, és 8 %-kal többet az egyesült ellenzék.

Lásd a keretes táblázatunkat.

Ehhez bizonyosan hozzájárult lapunk, különösen annak Tudja-e? című igazmondó rovata.

Április 3-án az igazmondás és a hazugság küzdött meg egymással. A hazugság kiütéssel győzött. De Orbán Putyin barátsága és Ukrajna ellenessége miatti nemzetközi elmagányosodása, az EU jogállamisági eljárása, a brüsszeli pénzforrások befagyasztása, az emiatt hatalmasra duzzadt államadósság, a robbanásszerű infláció miatt nem biztos, hogy hosszúéletű lesz ez a hazugsággal kivívott győzelem.

H.K.

Választási eredmények 2022. 04. 03-án %-ban

	Ország	Somogy	B.f.össz.	B.f.1.vk.	Bf.2.vk.
Részvétel	70,21	68,15	76,63	76,44	76,82
Fidesz	54,13	56,33	49,02	50,99	47,32
Összefogás	34,44	33,48	41,50	39,73	43,01
Mi Hazánk	5,88	5,97	4,80	5,48	4,18
Witzmann Mihály		59,94	50,60	53,13	48,42
Potocskáné K. A.		35,76	44,95	42,44	47,11

Tompa Mihály: A GÓLYÁHOZ

Megenyhült a lég, vídul a határ,
S te újra itt vagy, jó gólya-madár!
Az ócska fészket megigazgatod,
Hogy ott kikölthesd pelyhes magzatod.

Csak vissza, vissza! meg ne csaljanak
Csalárd napsúgár és siró patak;
Csak vissza, vissza! nincs itt kikelet,
Az élet fagyva van s megdermedett.

Ne járj a mezőn, temető van ott;
Ne menj a tóba, vértől áradott;
Toronytetőkön nézvény nyughelyet:
Tüzes üszökbe léphetsz, úgy lehet.

Házamról jobb ha elhurcolkodom,
De melyiken tudsz fészket rakni, hol
Kétségbesést ne hallanál alól
S nem félhetnél az ég villámitól?

Csak vissza, vissza! dél szigetje vár;
Te boldogabb vagy, mint mi, jó madár.
Neked két hazát adott végzeted,
Nekünk csak egy - volt! az is elveszett!

Baranyi Ferenc: Tudod-e mit teszel?

Tudod-e, mit teszel?
Mikor csalóra adod a voksod:
tudod-e, mit teszel?
Mikor a karvalyt hattyúnak mondod:
tudod-e mit teszel?
Mikor sugárként hódolsz a ködnek:
tudod-e mit teszel?
Mikor nem sírsz, ha másokat ölnek:
tudod-e mit teszel?
Mikor gyáván vagy színlelve tapsolsz:
tudod-e mit teszel?
Mikor botlás csak, hogy igazat szólsz:
tudod-e mit teszel?
Mikor mosolygód csak, ami sanda:
tudod-e mit teszel?
Mikor süketvak vagy készakarva:
tudod-e mit teszel?
Mikor nem hallod kételyedet meg
s nem nézed azt, mi kínos szemednek:
tudod-e mit teszel?
Ha tudod – sírig élj megvetésben.
Ha nem – megbocsát Isten.
De én nem.

Repülj, repülj! és délen valahol
A bujdosókkal ha találkozol:
Mondd meg nekik, hogy pusztulunk, veszünk,
Mint oldott kéve, széthull nemzetünk ...!

Sokra sír, sokra vak börtön borul,
Kik élünk: járunk búsan, szótlantul;
Van aki felkél és sirván, megyen
Uj hont keresni túl a tengeren.

A menyasszony meddőségért eped,
Szüle nem zokog holt magzat felett,
A vén lelke örömmel eltelik,
Hogy nem kell élni már sok ideig.

Beszéld el, ah ...! hogy ... gyalázat reánk!
Nem elég, hogy mint tölgy kivágatánk:
A kidült fában őrlő szú lakik ...
Honfira, honfi ki vádaskodik.

Testvér testvér, apát fiu elad ...
Mégis, ne szóljon erről ajakad,
Nehogy, ki távol sír e nemzeten,
Megútálni is kénytelen legyen!

Juhász Gyula: Azt álmodtam...

Azt álmodtam, hogy mind kihalt a földről
Az ember és a föld csak élt tovább.
Tavasszal kicsíráztak a göröngyök
És kivirítottak a violák.
A madarak vígabban énekeltek
És gondtalanul járt a szende őz,
A gólyák téle ismét útra keltek
És százszor szebben múlt a csendes ősz.
A börtönök küszöbét dudva verte,
Kivirágzottak az utcakövek,
Illat tömjéne szállt áldón az estbe
S örökre elhervadt a gyűlölet.

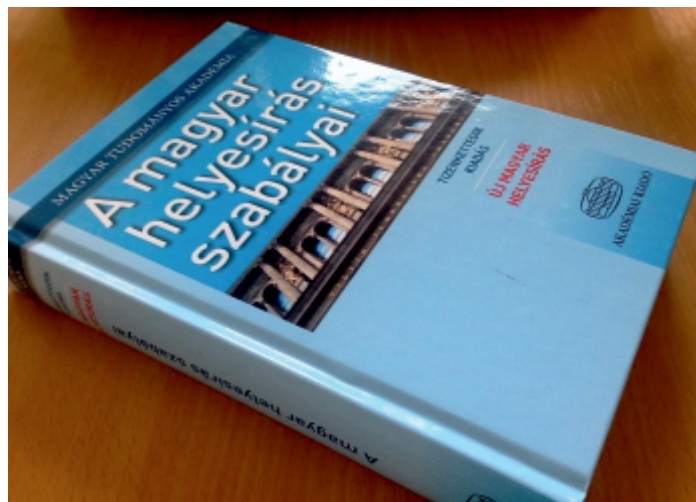
NYELVI ZSÖRTÖLŐDÉSEIM

Emlékeim szerint, a Mosolygók Lapja egyik korábbi száma már foglalkozott csodálatos anyanyelvünk védelmének kérdésével, kritizálva a nyelvhasználattal kapcsolatos leggyakoribb hibákat, pontatlanságokat. „Holtig tanul az ember”, mondja az egyik magyar szólás, így rövid írásomban én is „nyelvi zsörtölődéseimnek” adok hangot, azzal a céllal, hogy elgondolkodtassam az olvasót az általam felvetetteken, még akkor is, ha azokkal teljes mértékben nem ért egyet.

Fontosnak tartom ugyanakkor már előre jelezni, hogy az általam sorolt példák személyes értékítéleten alapulnak (tudatosan nem használom a szubjektív szót!), jelentős hányaduk inkább a szóválasztásban és az adott kifejezés alkalmazásában helytelen, többségük megfelel a magyar helyesírás szabályainak. Azt is elismerem, hogy kritikai megközelítésem (valószínűleg életkoromból adódóan is) erősen régimódi (tudatosan kerülöm a konzervatív szót), az ezzel kapcsolatos bírálatokat már előre elfogadom. **De miről is van szó?**

Szabadidőmben – kihasználva a nyugdíjas lét előnyeit – gyakran hallgatók rádiót, nézem a TV adásait, böngészem az internetet, és néha bosszankodom. Például azon, hogy a rádió és a televízió műsorvezetői, megszólaltatott vendégüknek, a beszélgetés végén, az alábbiakat mondják: „köszönöm, hogy rendelkezésünkre álltál”. Nem lenne szebb, ha egyszerűen azt mondanák, hogy „köszönöm a beszélgetést a nézők/hallgatók nevében is”? Zavar az is, amikor a zenei rádió munkatársa a következő szavakkal tartja fenn a hallgatókban műsorral kapcsolatos érdeklődésüket: „a következő órában hozom X. Y. slágerét”. Ilyenkor fel szoktam tenni a kérdést magamnak: „honnan, a padlásról”? Nem lehetne a hozom szót a lejátszom szóval helyettesíteni? A televízió műsoraiban az már teljes mértékben elterjedt és megszokott, hogy döntő már nincs csak finálé, döntős helyett csak finalista van, a menekült migráns, az álhír fake news, a találomra kifejezést a random szóval helyettesítik, a beszélgetős műsor talk show, az ismert személy celeb. Mi már nem beszélgetünk, hanem kommunikálunk, nem vásárolunk, hanem shoppingolunk, és nem az áruházba, hanem a szupermarketbe járunk.

Zsörtölödöm azon is, amikor az alábbi, egymással ellentétes jelentésű szavakból álló szóösszetételeket hallom: borzasztóan megható, iszonyatosan jó érzés, negatív élmény. Ilyenkor szoktam mondani magamnak, hogy jó lenne, ha a beszélő végre eldöntené már magában, hogy kedvező, vagy kedvezőtlen érzéseinek kíván hangot adni.

Aztán itt vannak napjaink (angol nyelvből átvett) népszerű kifejezései, az „én-idő” és a „minőségi idő” megfogalmazások, melyeket gyakran használják a közösségi médiában nyilatkozó életmód-szakértők (akiket újabban életvezetési coach-oknak hívnak). Nem lehetne az „én-idő” helyett a saját terveim szerint eltöltött idő, a „minőségi idő” helyett pedig a tartalmasan eltöltött idő kifejezéseket használni?

Ne gondoljuk azt, hogy csak a szenzációt hajszóoló (bulvár) média használja a fenti nyelvi kifejezéseket. A komolyabb politikai hírműsorokban is gyakran találkozhatók hasonló jelenségekkel. Az egyik igényes műsorokat gyártó kereskedelmi televízió, néhány nappal ezelőtt, az alábbi hírt tette közzé esti híradója beharangozójában: „Kim rakétát villantott”. Először nem tudtam eldönteni, hogy miről is van szó. Emlékeim szerint „villantani” a celebek szoktak a különböző díjátadókon, amikor kicsit többet mutatnak meg magukból öltözetükkel, vagy annak hiányával, mint amit megszoktunk. Izgalommal vártam a hír részletes ismertetését. Amint a műsorból kiderült, a híradóban arról számoltak be, hogy Észak-Korea, Kim Dzsong Un észak-koreai vezető jelenlétében, kísérletet végzett interkontinentális ballisztikus rakétával. És erről a csatorna a „Kim rakétát villantott” címmel adott hírt. Már nem is voltam igazán kíváncsi a tartalmára.

Még hosszan folytathatnám az általam felsorolt példákat, de nem teszem. Céлом a figyelemfelkeltés volt. Írásommal azt szerettem volna elérni, hogy őrizzük meg anyanyelvünk szépségét és gyökereit, mértékartóan bánjunk az idegen nyelvi kifejezések átvételével és mindennapi szóhasználatunkba történő beépítésével, fogalmazzunk pontosan, és mindennek előtt magyarul. Ez szervesen hozzá tartozik nemzeti önbecsülésünkhöz is.

M. I.

Ukrajna Magyarországról nézve

egy Budapesten élő Kárpátalja-i magyar értelmiségi gondolatai

Az ukrajnai menekülteknek gyűjtött adományok kapcsán ismerkedtünk meg Dr. Seremet Sándorral a Budapesten regnáló Kárpátaljai Szövetség főtitkárával, akitől interjút kértünk, hogy olvasóink kicsit tágabb összefüggésben tudják elhelyezni, hogy mi is történik napjainkban Ukrajnában.

Mosolygók Lapja: Talán kevesen tudják, hogy még a Lenin alkotta orosz alkotmányban van egy passzus, amely a tagköztársaságok önállóságára ad lehetőséget. Ezzel éltek mások mellett 1991-ben az ukránok is, amikor létrehozták a független államukat. Emlékei szerint ezt hogyan élték meg az orosz nemzetiségű lakosok, és főleg a kárpátaljai magyarok?

Dr. Seremet Sándor: Koromnál fogva nemigen vannak emlékeim az 1991-es eseményekről. Az ukrán társadalom tagjai, függetlenül az etnikai/nemzetiségi hovatartozástól nagy reményeket fűztek a függetlenséghez, hiszen az egyik legnagyobb gazdasági potenciállal rendelkező tagköztársaságot tudhatták magukénak. Az 1990-es években nemigazán voltak érezhető nemzetiségi ellentétek Ukrajnában, legalábbis nyíltan nem. Az orosz nemzetiségű lakosok ugyanúgy mint az ukrán-, és magyar nemzetiségűek egy ugrásszerű javulást vártak az életükben.

M.L.: Az országon belül mikortól érezték azt, hogy ezt a függetlenséget az oroszok részéről veszély fenyegeti, és milyen jelei voltak ennek korábban?

Dr.S.S.: Az orosz fenyegetésről a 2004-es Narancsos forradalom után kezdtek beszélni, amikor Ukrajna élére Viktor Juscsenko nyugatbarát vezetése került. Az előző elnök, Leonid Kucsma többvektoros külpolitikát folytatott megfelelő viszonyt ápolva a nyugati partnerekkel és Oroszországgal egyaránt. Juscsenko ezt a politikát a nyugat felé billentette. Az ő idejében került napirendre az orosz érdekszférából való kiszakadás kérdése, hangsúlyozva, hogy ez az ország tényleges függetlenségének a záloga. Ukrajna területi integritását fenyegető lépések orosz részről nem voltak megfigyelhetők 2014 előtt. A 2008-as Bukaresti csúcs zárónyilatkozata helyezte kilátásba azt, hogy Ukrajna és Grúzia NATO tagok lehetnek a jövőben. Ettől kezdve Oroszország az események ilyen jellegű fejlődését fenyegetőnek ítélte meg. A bukaresti döntés

potenciálisan negatív következményeire Angela Merkel német kancellár is felhívta a figyelmet. Akkor kevesen hitték, hogy ez beigazolódnik.

M.L.: A ma embere értetlenül hallgatja Putyint, amikor arról beszél, hogy az ukránok fasiszták, és nácik. A történelemből tudhatjuk, hogy a II.v.h. végén Stepan Bandera vezetésével a németekhez csatlakoztak, de erről mit tud a mai egyszerű ukrán ember?

Dr.S.S.: Az új ukrán nemzet-, és állam mítosz egyik alapját képezi Sztepan Bandera kultusza. Nemzeti hős, akinek a tiszteletére évente rendeznek felvonulásokat, a hazafias gondolkodás vezéralakja, Roman Suhevicsel, Szemen Petljurával együtt. Utóbbiról film is készült. A második világháborúban a lehető legkomolyabb szinten kezelik az SS Galizien és az Ukrán Felkelő Hadsereg szerepét. Az ukrán társadalomban a radikális nacionalizmusnak valóban komoly szerepe van. Az ilyen csoportok képezték a 2013-2014-es forradalmi események során a Majdan erő szárnyát, a későbbiekben pedig az olyan önkéntes hadtestek alapját, mint az Azov amely ma Mariupolban harcol az orosz megszálló csapatok ellen. Ha Banderát említjük ebben a tekintetben, akkor nem csak arról van szó, hogy „Banderás” pólókat lehet kapni, utcák viselik Bandera nevét, vagy hogy szobrokat állítanak neki. A legjelentősebb ebben a tekintetben az, hogy a nemzetépítés keretében Bandera és Suhevics azok a történelmi személyiségek, akik az igazi hazafiak voltak és ők azok, akik valóban Ukrajna függetlensége mellett álltak ki. Ergo: számukra és mai követőik számára a második világháborúban a szövetségeseik győzelme valójában az ukrán eszme veresége is volt egyben. Az ukrán nemzeti eszme rengeteg réteg egymásra rakódásával alakul. Sokkal összetettebb annál, hogy röviden meg lehessen válaszolni azt, hogy az ön által felvetett kérdésben megfogalmazott Putyin állítás igaz vagy sem. Amit viszont fontos szem előtt tartani, hogy ez jelenleg még csak egy marginális, ám nagyon hangos, a két ország között fennálló feszültség következtében egyre növekvő, de egyelőre még mindig kisebbség vonala. Ennek ellenére az ukrán vezetés mégis ezt a vonalat viszi. Egyébként érdemes lenne Putyin kijelentései mellett megvizsgálni, hogy mit gondolnak Lengyelországban az ukrajnai Bandera-Suhevics kultuszról...

M.L.: A hazai napi sajtóban sűrűn hangzik el az a hivatalos kormányzati álláspont, hogy Magyarországnak ki kell maradni a háborúból. Mi a véleménye erről egy kárpátaljai magyar embernek?

Dr.S.S.: Erről a Kárpátaljai magyar embereket lenne érdemes megkérdezni, akik otthon vannak. Meggyőződésem szerint békét várnak. Ugyanakkor ennek a kijelentésnek nem sok súlya van. A NATO an bloc kimarad a háborúból, és azt nem egyszer le is szögezte hogy nem küld csapatokat Ukrajnába, mi több hetek óta zajlik a vita a nehézfegyverek, régi szovjet vadászgépek átadásának lehetőségéről is. Ezt máig nem tudták megvalósítani. Támogatják Ukrajnát, szankciókat intéznek Oroszországgal szemben így igazából Magyarország nem sokkal nagyobb mértékben marad ki a háborúból, csupán a retorikája kevésbé harcias. Hivatalosan egy NATO katona sem harcol Ukrajnában Oroszországgal szemben. Mindentől eltekintve egyáltalán nem tartom szerencsésnek, hogy bármilyen belpolitikai célok elérése érdekében bármely fél a kommunikációjában egy szomszédos ország szenvedése révén igyekszik pozíciót szerezni.

M.L.: Az emberi életek, a hatalmas pusztítás, a hihetetlen anyagi

Lapunk 2021 februári számában „Az adózás lélektanáról” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy Holovits György Huba polgármester lebontatta a hajókikötő területén álló közcéct. A valóság ezzel szemben az, hogy a hajókikötő területén található közcéce épülete, a korábbi polgármester, Bezeréti Katalin hivatali idejében, 2006-ban a Balatoni Hajózási ZRT tulajdonába került, és a lebontásról is ők döntöttek 2016-ban.

veszteség pótolhatatlan és alig jóvá tehető már a mai ismereteink szerint is. Egy mai értelmiségi fiatal ember mit gondol, lehet-e olyan forgatókönyv, mely szerint fennmaradhat a szuverén Ukrajna, vagy számolni kell egy olyan sötét jövőképpel, amely szerint sikerül Putyin terve, és Oroszországhoz csatolhatja az országot?

Dr.S.S.: Moszkva terve nem helyezi kilátásba Ukrajna bekebelezését. A hivatalos álláspont szerint egy szuverén, ugyanakkor katonai szempontból semleges Ukrajnát szeretnének Oroszország szomszédjában látni. Ukrajna dél-keleti régióinak integritása valóban kérdéses, hiszen ezek által igyekeznek majd szárazföldön is összeköttetést teremteni a 2014-ben elcsatolt Krímhez, valamint az édesvíz ellátást biztosítani, amely az félsziget elcsatolása óta nehezen megoldható, hiszen Ukrajna elzárta a Krímre vezető csatornát. Ezt a csatornát elzáró gátat az oroszok a támadás után nem sokkal robbantották fel. Bármi is a terv és bárhogya alakul a konfliktus lezárása, a több mint egy hónapja dúló harcok hatalmas károkat okoztak Ukrajnának. Az infrastruktúra romokban van, rengetegen hagyták el otthonaikat és nem tudni, hogy hogyan és meddig tud ellenállni az ukrán gazdaság. A háború lezárását követően hosszú válságra számíthatunk. Az újjáépítéshez évekre lesz majd szükség. A legszomorúbb viszont az, hogy ha hidakat, gyárakat, reptereket újjá lehet építeni, de az értelmetlenül meghalt embereket már semmi sem hozza vissza.

M.L.: Olvasni a háború kapcsán egészen szélsőséges véleményeket is, melyek között az ukránok erőszakos cselekményeiről szólnak, melyek az ott élő kisebbségek ellen irányultak. Van-e ennek való-ságalapja?

Dr.S.S.: A Majdan után az ukrán vezetés egy nemzetiségileg homogén Ukrajna megteremtésén dolgozik. Ennek megfelelően jelentős mértékben csökkentették az Ukrajnában élő nemzetiségek nyelvi jogait. Az európai integrációt zászlajára tűző Ukrajna sajnos nem folytatott kisebbségbarát politikát 2014 óta. A kárpátaljai magyar közösséget az elmúlt években több inzultus érte, de erről bőven lehetett tájékozódni. Arról, hogy a háború során kimondottan a kisebbségek ellen elkövetett erőszakos cselekményekre sort került volna, nincs tudomásom.

M.L.: Jogosnak érzi-e a magyar kormány korábbi folyamatos kemény bírálatát Ukrajna ellen arra hivatkozva, hogy a magyar kisebbség nem használhatja szabadon az anyanyelvét, vagy ez a hivatkozás csak a „nagypolitikai” játszma része, mellyel az oroszoknál akarnak jó pontokat szerezni?

Dr.S.S.: Az orosz jópontokat nem a kárpátaljai iskolákban osztják, ebben a tekintetben maga a kérdés pontatlan. Hogy jogosnak érzem vagy sem, az csak az én véleményem és sokat nem számít, de az ukrán oktatási és nyelvi törvényeket a Velencei bizottság is elmarasztalta. Vajon ez az intézmény is jópontokat vadászott? Az ukrán oktatási törvény, valamint az államnyelv védelméről szóló

törvény valóban jelentősen korlátozza a nemzetiségi nyelvek használatát. Ez alól egyedül a krími tatárok jelentenek kivételt, mivel utóbbiak őshonos nemzetiségként vannak számon tartva egész Ukrajnában, minden más nemzetiség viszont nem. Kárpátalja tekintetében ez azért érdekes, hiszen ha már csak a huszadik századot nézzük, Kárpátalja hamarabb került Ukrajna kötelékébe mint maga a Krím. Ebből kifolyólag a nemzetiségi nyelvek használatát a médiában, oktatásban stb. kvóták szabályozzák. A nagypolitikai játszma része ebben az esetben inkább az, hogy a kisebbségi jog terén egyre gyakrabban nyilvánul meg az „amit szabad Jupiternek nem szabad a kisökörnek” elv alkalmazása.

M.L.: A kárpátaljai magyar értelmiségi, vagy az utca embere gondolkodásában bármikor, bármilyen szinten téma szokott-e lenni a terület esetleges Magyarországhoz csatolása, ami ma egyre többször felvetődik? Ez ma illúzió, de ha valóság lenne, Ön szerint az ott élők egyértelműen támogatnák ezt, vagy a már sok betelepülő más nemzetiségűek miatt lennének gondok?

Dr.S.S.: Ez a téma az ukrán sajtót sokkal jobban érdekli, mint a magyar közösséget. Az ukrán sajtóban évek óta van terítéken a magyar szeparatizmus kérdése, amelyet helyhatósági, vagy parlamenti választások idején szoktak gyakran elővenni.

M.L.: Ön már hosszabb ideje Magyarországon él, és dolgozik. Ezekben a nehéz napokban a Riviéra Hotel és a Kárpátaljai Szövetség képviselőjében segítette és intézte a menekültek ügyeit. Mit tapasztalt, mennyire volt szervezett a fogadásuk, mennyiben számíthattak a hazájukat kényszerből elhagyók az állam, a civil szervezetek, az önkormányzatok segítségére?

Dr.S.S.: A menekültek fogadását a Kárpátaljai Szövetség kezdte szervezni úgymond házon belül, persze a Riviéra Park Hotel vezetősége jóváhagyásával és teljes együttműködésével. Rendkívül nagy dolog volt számunkra, hogy partnerre találtunk a szálloda vezetőségében ebben is, hiszen több éve rendszeresen itt való-sítunk meg több rendezvényt is. Az önkormányzat részéről minden szükséges segítséget megkaptunk és meg is kapunk. A siófoki kormányhivatal dolgozóival folyamatosan kapcsolatban vagyunk, sok hasznos információval látták el a nálunk lakó menekülteket az ide-iglenes menedékes státusz igénylésével kapcsolatban. A Balaton-földvári polgármesteri hivatal minden nap meleg étellel látja el a menekülteket. A könyvtár pedig teret ad az iskoláskorú gyerekeknek, akik online folytatják tanulmányaikat. Több civil szervezet, zenész magánszemély segített minket adományaival. Naponta hallom a menekültektől, hogy mennyire hálásak mindazért a segítségért amit a helyi szervezetek, magánszemélyek, hivatalok nyújtanak számunkra.

Névjegy:

Dr. Seremet Sándor 1988-ban született Munkácsban. Iskolai tanulmányait a munkácsi magyar tannyelvű II. Rákóczi Ferenc általános és középiskolában folytatta, ahol 2005-ben érettségizett. Történelmi mesterdiplomáját 2010-ben kapott az Ungvári Nemzeti Egyetemen, majd a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Történelemtudományi Doktori iskolájában szerzett 2013-ban abszolutóriumot. Egyetemi tanulmányaim során aktívan részt vett a Kárpátaljai Magyar Diákok és Fiatal Kutatók Szövetsége munkájában. 2008 - 2011 között pedig a szervezet elnöki feladatait látta el. 2013-2014-ben a Terror Háza Múzeum történész csapatában dolgozott, majd 2014. szeptemberétől négy félévet töltött a prágai Károly Egyetemen, ahol a doktori disszertációja megírásához szükséges kutatásokat folytatott. A doktori fokozatot 2016-ban szerezte meg. 2018. szeptember és 2019. május között a Petőfi Sándor Program keretében segítette a fiumei magyar közösség munkáját. 2020. márciusától a Külügyi és Külgazdasági Intézet külső szakértője. A Kárpátaljai Szövetség munkájában 2017 óta vesz részt. A főtitkári tisztséget 2020-tól tölti be.

Annak, aki tényleg elhitte, hogy előre megyünk, nem hátra, talán érdemes visszanéznie erre a táblázatra:

	2010-ben	2022-ben
Minimál bér adója	0 %	15 %
ÁFA	25 %	27 %
1 liter benzin	295 Ft	591 (481) Ft
1 euro	278 Ft	383 Ft
Családi pótlék	12.200 Ft/hó	12.200 Ft/hó
Minimál nyugdíj	28.500 Ft/hó	28.500 Ft/hó
Munkanélküli segély	6 hónapra	3 hónapra
Élelmiszer drágulás	3,2 %	38,5 %
Mészáros Lőrinc vagyona	0 Ft	450 milliárd Ft

Egy magyar közmondás szerint „isten malmi lassan őrölnek.” Legalábbis Földváron. De ne legyünk telhetetlenek, örüljünk annak, hogy figyelnek a nép hangjára, és megjavították végre az új temető vadak által letarolt kerítését. Reméljük továbbra is így lesz, rajtunk nem múlik, íme az újabb intézkedés után kiáltó képek. Ha mi is előre akarunk menni, nem hátra.

KÖZLEMÉNY

a Nyugati strandra tervezett vitorláskikötőről

A Fesztivál Társasüdülő lakóinak egy csoportja beavatkozott a Veszprém Megyei Kormányhivatal -- a Balabo Kft. Nyugati strandra történő kikötőépítését engedélyező -- határozata ellen folyó perbe. A Fesztivál Társasüdülő tulajdonosainak perbelépésével a Nyugati strandra építendő kikötő ellenzőinek társadalmi bázisa tovább bővült. A perbelépés miatt a Pécsi Közigazgatási Bíróság az április 20.-án 11.00 órára kitűzött tárgyalást június 8.-án 11.00 órára halasztotta.

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület peres beadványa kizárólag közérdeket, a Balaton természeti értékeinek védelmét, és az önkormányzat saját jogérvényes Építési Szabályzatának -- miszerint a

strandok területe és funkciójának a megváltoztatása tilos -- betartását célozza. A most perbelépők más, alapvetően magánjogi szempontok szerint igyekeznek -- reméljük sikerrel -- a Nyugati strandra tervezett kikötő építését megakadályozni. Reméljük, érvényesül a több szem többet lát elve.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület nem kikötőépítés ellenes. A Nyugati strandra tervezett kikötő építése ellen azért tiltakozunk, mert egyrészt a környezeti hatások érdemi vizsgálata nélkül, másrészt negyvenezer strandlátogató érdekeit sértve akarják megvalósítani. Van elég alkalmas hely a Balatonon kikötőépítésre, ne a Nyugati strandon akarjanak építkezni.

HK

Dr. Kiss Pál a város volt címzetes főjegyzője tavaly a díszpolgári cím átvételekor felajánlást tett hogy egy kőcímet adományoz a városnak, mivel ismeretlenek az országzászlónál már kétszer lelopták a bronzcímet.

Balatonalmádiban restaurátortól megvásárolta a márvány örleményből készült címet, amit a Gamesz szakemberei felhelyeztek az országzászló talapzatára, az alkalomhoz illő jeles napon: Nemzeti Ünnepkön, március 15-én.

A MÁSODIK PÁLYAVÁLASZTÁS

Ismeretségi körömben az utóbbi években egyre többen vágtak bele valami teljesen újba, így erősen felnőtt fejfel. Van olyan, hogy valaki hobbijával színesíti életét, de nem egy olyan esettel találkoztam, ahol valaki jól jövedelmező kenyérkereső tevékenységét cserélte le olyan hivatásra, ami közel állt a szívéhez. Történt, hogy ez a „baleset” velem is megesett, és mivel rengeteg pozitív energiát véltem felfedezni az életnek ebben az önként bevett kanyarjában, gondoltam érdemes néhány gondolattal körbejárni a témát.

Először pár évvel ezelőtt egy osztálytalálkozón hallgattam lelkesen egyik osztálytársunk rövid beszámolóját, amint élete egy szakaszán megvilágosodott benne a felismerés, hogy nincsenek megélhetési gondjai, de ő mégsem akarja abban a mederben leélni az életét, ami akkor körülvette. Egyszerűen semmilyen pozitív érzélem nem kötötte akkoriban betöltött munkájához. Már vasárnap délután melankóliába süllyedt, hogy másnaptól öt napon keresztül kell olyan dolgokkal foglalatzkodnia, ami semmi örömet nem jelent a számára. Gondolt hát egyet, és belevetette magát a sajtókészítés rejtelmébe. Egyszerűen csak azért, mert az valamiért megtetszett neki, vonzotta. Elkezdett utána olvasni, kérdezősködni, anyagokat gyűjteni, hogy mi fán terem is ez, miként lehet belevágni? Majd félretett pénzéből beszerezte az első szükséges, kezdetleges eszközöket és fejest ugrott bele. Munka után nagykorú gyerekeivel elkezdtek kísérletezgetni, hogy miként lehet jó sajtot készíteni. A dologból sikersztóri lett, hamarosan már egy kisebb családi üzem jött létre, feladhatta addigi munkáját. Pár éve - azt hiszem parenyica kategóriában - övék lett az év sajtja díj, mellyel végképp befutottak a szakmában. Mégsem azt emelte ki, hogy milyen jól jövedelmező ez az üzlet. Hanem, hogy imádja a hétfő reggelt, mert szüntelen boldogsággal tölti el a tudat, hogy öt napig szeretettel, lelkesedéssel csinálhatja hivatásszerűen azt, amiben örömet leli.

Ez a pont úgy nagyon megfogott. Hisz ebben az ésszerűtlenül elanyagiasodott világban annyira margóra szorult az, hogy az ember szívesen, szeretettel végezze mindazt, ami a megélhetését biztosítja. Luxus ilyen érzélgősségeknek teret adni, mikor ott a hitel, drága az élet, sokba kerülnek a gyerekek stb., és az egzisztenciánkat sem árt, ha minél többen csodálják. Így az emberek többsége olyannal keresi a kenyerét, ami a legjobban fizet az adott körülmények és lehetőségek között. Vagy amit még a fiataloktól örökölt. Hisz az iskolai pályaválasztás, lássuk be, többségében merő zsákmacska. Ki tudja még 14/18 évesen, hogy mivel szeretne szíve szerint élete hátralévő részében foglalkozni? Alig-alig. Jön tehát a kényszerpálya, aminek egyik oldalán tanulmányi eredményeink mutatják a lehetséges irányt, a másikon általában a szülői direktíva, mivel a gyerekek többségében gőze sincs, mihez kellene kezdeni. Innentől kerül rá a fiatal pályaválasztó egy kényszerpályára, amit aztán vagy szeret valamennyire, vagy nem, és amit aztán vagy van ereje, bátorsága, lehetősége elhagyni, vagy nincs. Nagy ritkán van már gyerekként valakinek némi affinitása, kötődése bizonyos hivatásokhoz, ami tanulmányi eredményeivel a megfelelő végzettséghez segíti, de még akkor is ott a kérdés, hogy tíz/húsz év múlva is ugyanígy érez-e majd. Szerintem méltánytalanul keveset hallani róla, hogy igenis van az az élethelyzet, mikor felnőtt fejfel az embernek meg kell tennie magával szemben azt a luxust, hogy hallgat a szívére, és elindul abba az irányba, ahová az húzza. Nem aka-

rattal küzdeni a fásultság, egyhangúság, sivár hétköznapi ellen, hanem merni változtatni, és találni valamit, ami virágba borítja az ember lelkét, és ha van rá lehetőség, abból megélni. Az élet bizonyos pontjain - mikor az ember megélhetése, egzisztenciája megengedi - szerintem erre sokaknak lenne lehetőségük, mégis elég ritka, hogy emberek megélik ezt a váltást.

Az én életemben pont egy éve szökkent szárba ez a második pályaválasztás. A szakma neve nem is lényeges, évtizedes kötődésem van a gyökereihez hobbi szinten. Már mikor először olvastam a lehetőségről, éreztem magamban, hogy ez nekem kell. Hiába a költségek, a földrajzi távolság, az állandó hétvégi elfoglaltságok, engem ez felvillanyozott, nincs az az Isten, hogy én ezt kihagyjam. Már az oktatás során is soha át nem élt dolgokkal találkoztam. Hogy az ember alig várja, hogy beülhessen az iskolapadba, szinte bizserg a tenyere, ki nem hagyyna egy napot sem. Hogy fél órával az oktatás vége után, még mindig ott ül mindenki, és gyermeki lelkesedéssel kérdezzetjük tanárunkat. Még egy egyébként régész kolléga is, aki Nyíregyházáról járt Dombóvárra, tömegközlekedéssel. Hogy hazajövünk, és elkezdünk utána olvasni dolgoknak. Hogy vizsgára az összes tételt kegyetlenül bevágjuk, nem csak a könnyebbeket. Hasonlóan „hibbant” csoporttársaim is meglepődve számoltak ehhez hasonlatos tüneteikről. Új dimenzióba került az oktatás, mely számos olyan ismeretet nyújtott, ami egyszerűen csak érdekelt, és mert gazdagabb embernek éreztem magam attól, hogy most már rengeteg új dolgot tudok egy általam csodált világról. Mindebbe nem vágtam bele semmilyen komoly, konkrét céllal. Egyszerűen meg akartam ismerni ezt a világot, hogy legyen az életemnek egy ilyen „szerelem gyermeke”, amivel majd bármilyen formában, kedvem és időm szerint foglalkozhatok, akár öreg koromban, akár hamarabb. Ami kiapadhatatlan forrása a lelkesedéssel végzett, hasznos tevékenységnek. Amivel, ha egyszer megnyerem a lottó ötös milliárdjait – bár nem lottózok – életem végéig foglalatzkodhatok, esetleg még az anyagi vetületének hidegen hagyása mellett is.

Azt gondolom, akik belevágtak valami hasonlóba, mind boldogabb emberek lettek. Egyrészt a büszkeség, hogy bele mertem vágni, találtam rá alkalmat, időt, pénzt, energiát, hogy életemet jobba tegyem, változtassak – nem pedig kifogásokat kerestem – már magában hordoz egy szolid eufóriát. Egy új ismeretanyag megismerése valamiről, amihez az ember kötődést érez, mindenkit teljesebbé, gazdagabbá tesz. Valahogy úgy, mint az „Ahány nyelv, annyi ember” teória. A lehetőség pedig – még ha némileg utópisztikus is -, hogy egyszer majd eljön a nap, hogy csak ennek a hóbortomnak, vagy a hóbortomból fogok élni, vonzó perspektívaként pumpálja a vért az élet szívébe.

Biztatok hát mindenkit, aki fiatalkori pályaválasztásával nem maximálisan elégedett, hogy nézzen a szívébe, és fedezze fel benne, hogy mi tenné boldoggá, boldogabbá, és ha belefér az életébe, induljon el valamilyen formában felé. Sajnos az erre is hivatott OKJ-s képzések pont most kerülnek kivezetésre, de aki elég leleményes, az biztosan talál rá módot, hogy miként gyarapítsa tárgyi ismereteit és hogyan képezze magát. Mindenkinek hasznára fog válni, ha szerencséje van és kellően ügyes is, akár anyagi hasznára is. Igazán gazdaggá pedig az fogja tenni, hogy boldogan ébred minden egyes hétfő reggel.

E.E.

Kupa-Koppány vezér Emlékpark (A Szkíta Golgota)

Ahol ez a látványosság található: Neзде. Talán nem mindenki ismeri a helyet, Szólád és Kereki között éli csendes, néha zajosabb életét (lévén ma már búcsújáró hely) a néhány házas külterület.

A falusiak régóta ismerik, és vallják a terület gyógyító erejét. A fáma szerint valamikor talicskában tolták fel a nehezen mozgó öregeket, hogy gyógyuljanak. A legenda szerint Koppány vezér itt van eltemetve. Úgy tartják, hogy annak idején valójában Koppány vezért nem is négyelték föl, hanem az elesett somogyi herceget valahol a Neзде-hegyen helyezték örök nyugalomra, s a lelke ma is itt bolyong.

A régi öregek azt is beszélik, hogy a negyvenes években a Csordás néni bivalyai ha egy bizonyos helyre lefeküdtek, bikacsökkal is alig lehetett őket elhajtani onnan; vagyis valamiféle energia is jelen kell, hogy legyen. Ezt Baksafalvi Soós Lászlótól, az Emlékpark létrehozójától tudjuk, aki megálmodta, és művészek, mecénások segítségével megalkotta a jelképes stációkat.

Balra a Balaton panorámája, jobbra a szelíd dombok, sűrű erdők, itt van Somogy megye legmagasabb pontja az Alman-tető (316,4 m magas), ahol a kilátóból csodálatos panoráma tárul a látogató szeme elé a Balatonról és tájegységéről.

És akkor a stációkról:

- **Kápolna** mely a Szent László Alapítványtól kapott pályázati pénzből épült meg.
- **Nimród király, Hunor, Magor**
Hunort és Magort ábrázolja háttérben a csodaszarvassal, amit Koszti István Miklós Csíkszeredában élő festő, grafikus, szobrász készített egy száz éves tölgyfából.
- **Attila hun nagykirály**
- **Csaba királyfi székely kapuja**
Attila fia, a székelyek vezére, aki a Csillagösvényről mindenkor segítségükre siet, ha bajban vannak a keleti gyepek védelme során. Vagy akár János Zsigmond hadainak legyőzése érdekében, miként azt máig ünneplik a csíksomlyói búcsúban.
- **Baján kagán kőszobra** avar fejedelem portréja látható itt, amit egy három tonnás ürömi mészkőből

faragott ki Boros Péter szobrászművész.

- **Karaul, a Magyar Táltos**
- **Koppány, Somogyország hercege**
- **Babba Mária** Szűz Mária kezében a kis Jézussal, amit Koszti István Miklós Csíkszeredában élő festő, grafikus, szobrász készített egy száz éves tölgyfából, amely restaurálás miatt jelenleg nincs a helyszínen.
- **Veronika harangláb, (alkalmanként haranggal)**
- **Kettős kereszt, Turullal**

Ha hiszünk a legendákban, melyek generációról generációra szállnak ha nem, a környék bájos és megnyugtató. A táj mágikus ereje is elsősorban hit kérdése, amit nehéz tudományosan igazolni. Mi mindenesetre készséggel elfogadjuk egyik jeles kortásunk véleményét, aki nem más, mint a Kistérségi Televízió emblematikus alakja Elek Dezső. Az Ő jó sorsa úgy hozta, hogy a 90-es évek elején a szüleinek járó szép emlékü kárpótlási jeggyel, mivel nem volt jobb ötlete, „megvásárolta” ezt a 7 és fél hektáros mezőséget, aminek még ma is résztulajdonosa. Nos Ő maga azt tapasztalja, hogy amikor jó gazda módjára körbe járja a tájat, a lefelé tartó úton sokkal nagyobb békét és erőt érez a lelkében, mint amikor neki indult a domboknak.

Ön is tudja?

- ? Hogy az Orbán kormány első intézkedése 2010-ben az volt, hogy a határátkelő helyeken a Magyar Köztársaság táblát lecserélte Magyarország felirattúra. Továbbá ha valaki megnézi a személyi igazolványát, vagy a lakcím kártyáját, onnan is számúzték a Magyar Köztársaság megnevezést. Valakit nagyon zavarhat, pedig az ország államformája még az Alaptörvény szerint is **KÖZTÁRSASÁG**.
- ? Hogy az Ipsos kutatói szerint hazánk a 3. legboldogtalanabb ország. Utánunk Törökország és Argentína van. Nálunk a megkérdezettek 51 %-a érzi csak boldognak magát, 13 % viszont kifejezetten boldogtalanak.
- ? Hogy a Tiborc Istvánhoz köthető turai Schossberger - kastélyban működő luxus szállodában baráti áron lehet dőzsölni. Egy üveg bor, pl. 1,2 millió Ft.
- ? Hogy Ruszin-Szendí Romulusz altábornagy, a Magyar Honvédség parancsnoka elrendelte, hogy az állomány előtt ismertetni kell Orbán Viktor beszédeit, melyet elpostáztak a nyugalmazott katonáknak is. Önök is úgy emlékeznek, hogy a katonaságnál megtiltották a politikai tartalmú megnyilvánulásokat?
- ? Hogy Cser-Palkovics András Székesfehérvár polgármestere kijelentette: **„A közmédia kiegyensúlyozottságán szerintem érdemes változtatni.”** Azt hitte szegény, hogy eredetileg mondott, ezért innen üzenjük, hogy a főnöke ezen már 2010-ben változott, azóta állították a kormány propaganda szolgálatába a közmédiát.
- ? Hogy mi a valóság a 13. havi nyugdíjjal kapcsolatban? A Medgyessy kormány 3 évig, a Gyurcsány kormány 4 évig fizette. A Bajnai kormány egy éve alatt, és az Orbán kormány 12 éve alatt nem kaptak a nyugdíjasok 13. havat. Ezek alapján Ön szerint indokolt hálaadó misét mondani Orbán Viktorért?
- ? Hogy Orbán Viktor **„A kóceráj rendben van, a gépház működik, a kassza csörög.”** elmés felütéssel üdvözölte a megjelenteket a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara gazdasági évnnyitó rendezvényén. Ami neki kóceráj, az nekünk a hazánk. Ami szerint működik, az szerintünk meg ezer sebből vérzik. Igaz a kassza csörög, nekik, nekünk meg csurran-cseppen.
- ? Hogy a magyar közgazdászok körében erős egyetértés van abban, hogy minél előbb az euró övezethez kell tartoznunk. Ennek hiánya különösen válság idején mutatkozik meg. Az eurót használó országokban azok aránya, akik szerint a közös pénz jó az országának, 70 százalék.
- ? Hogy Orbán Viktor az ukrajnai háború kapcsán azt mondta: **„Észnél kell lenni, nem lehet összevissza beszélni.”** Ezt olyan komolyan vette, hogy február 27-én kijelentette: **„A NATO-ra szükségünk van, mert a magyar kormány teljes védelmet csak az északatlanti szövetség kötelékében tud biztosítani a magyarok számára.”** Öt nappal később pedig, **„Aki azt hiszi, hogy a NATO megvéd minket, az téved.”** Úgy látszik neki mindent lehet, akár még összevissza beszélni is.
- ? Hogy Orbán Viktor a győzelmi mámorban tartott nemzetközi sajtótájékoztatót azt üzent a hazájukat elhagyni tervező honfitársainak, hogy „Magyarország a legjobb hely Európában, nem érdemes innen elmenni.” Erre mondhatta Bödőcs Tibor, hogy „a miniszterelnök úr ne vicceljen, én se lopok”.
- ? Hogy a Budapesten működő Nemzetközi Beruházási Bankból, ahol az oroszok a legnagyobb részvényesek már minden európai tag kilépett, kivéve a magyarokat. Ezt mindenki csak kém banknak nevez, ugyanis a KGB-s múlttal rendelkező vezetők, és valamennyi dolgozó diplomáciai védeltséget élvez. Ellenőrzést a magyar hatóságok nem végezhetnek, még a rendőrség se léphet be hívás nélkül az épületbe.
- ? Hogy az EU-ban a Fidesz is megszavazta azt a határozatot, amely egyebek mellett a Paks 2 leállítását írja elő, de utólag tagadják, és szemérmetlenül (inkább nevetséges módon) arra hivatkoznak, hogy a rezsiszűkítés Paks 2 nélkül nem tartható fenn. Mellesleg azzal a Putyinnal akarják felépíttetni, aki Ukrajnában atomerőműveket bombáz.
- ? Hogy a magyar miniszterelnök fennen hirdeti, hogy Magyarországnak ki kell maradni az ukrajnai háborúból, de a szájával persze szeret harcolni. Április 3-án is, a győzelmes beszédében fontosnak tartotta világá kürtölni, hogy ő és csapata Zelenszkij ukrán elnököt is legyőzte. Hogy egyedül, vagy az oroszok oldalán, az még nem derült ki.
- ? Hogy Orbán Viktor a nagy államférfi nyilvánosan azzal dicsekszik, hogy **„Mi vagyunk a homok a gépezetben, bot a küllők között, túske a köröm alatt”** Mármost Magyarország az EU működését illetően.
- ? Hogy a magyar kormány az Országos Kórházi Főigazgatóságtól 4 milliárd 670 millió Ft-ot vont el, a Terrorelhárítási Központ viszont 7 milliárd 456 millió Ft-ot kapott. **MIÉRT IS?**

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly

Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265

e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra

(10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Etemez Edgár, Dr. Hajósy Adrienne, Herényi Károly,

Magyar István, Simon József, Szabó József

Ingyenes kiadvány

